

Időpont:	2011 nyara
Elnevezés:	Megyei önkéntesek is renováltak a Himalájában
Helyszín:	Himalája,
Leírás:	Néhány mindenre elszánt magyar önkéntes pár éve úgy határozott, hogy a távoli Indiában, annak is egyik legeldugottabb részén, Zanglában felújítja Kőrösi Csoma Sándor egykori lakhelyét. Idén nyáron Futaki Éva békési pedagógus is csatlakozott hozzájuk, s velünk is megosztotta élményeit. – Minden azzal kezdődött, hogy két esztendeje megvalósult egy harmincéves álmom: eljutottam Indiába. Ez az utazás olyan jól sikerült, hogy mindenkivel meg akartam osztani tapasztalataimat, ugyanakkor azt is elhatároztam, hogy lehetőleg minél hamarabb visszatérek ebbe a csodálatos országba. Későbbi útitársam találta meg az interneten a www.csomasroom.org honlapot, melyben az önkéntesek felhívása szerepel. Ezzel prózai célom: olcsón, minél több időre eljutni Indiába, találkozott a Csoma Szobája Alapítvány céljával, miszerint meentsük meg Kőrösi Csoma Sándor lakhelyét az Észak-Indiai Zanglában – sorolta a nem mindennapi utazás előzményeit Futaki Éva. A jelenleg Angliában dolgozó békési pedagógus nem ijedt meg a feladattól akkor sem amikor kiderült, hogy a Himalájában vályogtéglavetést, tapasztást, meszelést is végezniük kell a lelkes önkénteseknek, ő ugyanis jártas a hagyományos magyar népi építészet ezen technikáiban is. – Június 6-án keltünk útra békéscsabai útitársnőmmel, dr. Virág Ágotával. Az utat úgy terveztük, hogy előbb meglátogatjuk Kőrösi Csoma Sándor sírhelyét Dardzsilingben, majd Észak-India felé vesszük az irányt itt-ott kicsit hosszabban időzve: New Jaipalguri, Varanasi, Dharamsala, Delhi, Srinagar. Innen már igazi kalandtúra várt ránk. Bérelt dzsippel közelítettük meg Kargilt, ahol egy interneten egyeztetett találka után akadtak ránk önkéntes társaink Irimiás Balázs projektvezetővel az élen. A magyar önkéntesek között ezúttal volt idősebb, világjáró nyugdíjas hölgy, egy erdélyi házaspár, egy Delhiben dolgozó, spanyol nyelvet oktató tanárnő a férjével, s persze a Békés megyei hölgyek. — Már út közben szó szerint „összerázódott” a társaság ugyanis kocsink a semmi közepén lerobbant, s csak újabb kalandok sorozata után értük el célunkat. Végül szerencsésen megérkeztünk a világ (egyik) végére, az alig ötszáz lelkes, 3600 méteren, a Zanszkár folyó völgyében fekvő Zanglába. Mint később kiderült, hiába kicsi, eldugott település ez, a királyok, királyi származékok aránya meglehetősen magas. A Kőrösi Csoma szobáját rejtő épület is a zanglai király, teljes nevén Gyalses Nima Norboo Namgyal tulajdona, aki ránézésre alig különbözik honfitársaitól, és szívesen fogadja, látja vendégül az ideseregglő önkénteseket is. Kis csapatunk is vendégeskedett családjánál, s egy szertartáson is részt vehettünk az uralkodóval együtt. A magyar csapat munkája abból állt, hogy tapasztottak, nyílászárót, fűdém szerkezet cseréltek a falu melletti hegytetőn álló, XVI. századira becsült palotaerődön, melyben Kőrösi Csoma másfél évet töltött, itt készítette el a tibeti-angol szótárt is. A munkálatokba helyi mesterek is

	bekapcsolódtak a magyar projektvezető felügyeletével, hogy a felújítás a régészeti elvárásoknak is megfeleljen. A falu lakói is örültek a távolról jött idegeneknek, hiszen az önkéntesek egy része a helyi iskolában szorgoskodott. Futaki Éva az önkéntességről végezetül elmondta: – Mindez azért jó dolog mert azon túl, hogy segíthet az ember, sok új barátot, élményt szerezhet, bepillanthat más emberek mindennapjaiba, kis időre életük része lehet. Ha tehetem, mielőbb újra elmegyek Indiába, hiszen kedvenc országom.
Hivatkozások:	http://beol.hu/bekes/kozelet/megyei-onkentesek-is-renovaltak-a-himalajaban-395283